

Finans & Leasing
Torveporten 2, 2500 Valby
Email: chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Valby 23. maj 2020

Til

Folketingets erhvervsudvalg

L 149: kommentar fra Finans og Leasing til erhvervsministerens svar samt anmodning om foretræde for erhvervsudvalget

I Finans og Leasings brev af 5. maj til Folketingets Erhvervsudvalg stillede vi en række spørgsmål til lovforslag L 149.

Vi takker for, at erhvervsudvalget har indhentet erhvervsministerens svar her på.

Ministerens ret korte og unuancerede svar efterlader flere vigtige spørgsmål, som fortsat kræver nærmere belysning.

Nedenfor kommenteres ministerens svar kort, idet vi anmoder om foretræde for Erhvervsudvalget med henblik på også at have lejlighed til at kommentere det direkte overfor udvalget til brug for udvalgets videre arbejde. Alt med henblik på, at der sikres et så oplyst beslutningsgrundlag som muligt.

Omkostningerne ved gennemførelse af loven er groft undervurderet – ikrafttrædelsen bør udskydes

Vi stillede i vort tidligere brev kraftigt spørgsmålstejn ved udsagnet i lovforslagets bemærkninger om, at de administrative omkostninger til implementering af lovforslaget er vurderet til ikke at overstige bagatelgrænsen på 4 mio. kr.

Dette blev blankt og uden yderligere nærmere forklaring om de bagvedliggende beregninger/forudsætninger afvist af ministeren.

Vi har nu selv foranstaltning en mindre undersøgelse blandt de medlemmer, som lovforslaget berører (Banker, som er specialiserede i at udbyde forbrugslån). Vores medlemmer oplyser, at de regner med i alt at bruge i gennemsnit mindst en mio. kr. hver på at implementere de nye lovkrav i deres forretning (tilretning af IT-systemer, administrative processer m.v.) og i flere tilfælde langt mere. Allerede her er bagatelgrænsen for længst overskredet.

Det burde være klart for enhver, at lovforslagets bemærkninger på ingen måde afspejler virkeligheden. Fx kunne man have foretaget et meget simpelt regnestykke og forestillet sig, om en bank mon kan implementere lovforslaget for under 40.000 kr. (idet der vel er ca./mindst 100 banker og forbrugslåneselskaber, som er omfattet af lovforslaget). Ingen kan vel forestille sig, at det kan lade sig gøre. Man kunne derefter under forberedelsen af lovforslaget have gjort sig den ulejlighed at række ud mod virksomhederne/organisationerne og udrede spørgsmålet ordentligt. Det havde vi gerne medvirket til.

Erhvervsudvalget bør således ikke lægge ministerens oplysninger til grund men i stedet forudsætte, at implementering af lovforslaget vil kræve et meget betydeligt samlet beløb indenfor den finansielle sektor.

Dette betydelige ressourceforbrug understreger også behovet for at udsætte ikrafttrædelsen af lovforslaget, så erhvervet i det mindste får en rimelig frist til at indrette sig på de nye regler.

Markedsføring/gamling

Finans og Leasing medlemmer ønsker på ingen måde sammenblanding af deres reklamer for lån med reklamer for gambling og har aldrig selv aktivt skabt denne sammenhæng. Sammenblandingen sker utilsigtet og uden for deres kontrol.

Vi viste i vort brev af 5. maj et helt praktisk hverdags-eksempel på, at lovforslaget bygger på helt urealistiske forventninger om at Facebook, Google og andre verdensomspændende sociale medier vil tilrette deres forretningsmodel/algoritmer m.v. således at annoncer for spil og lån ikke bliver sammenblandet på brugerens opslag.

Ministerens anerkender i sit svar på ingen måde denne udfordring, idet han blot konstaterer, at han *"... har tillid til, at man i markedet er i stand til at finde konkrete løsninger på de tekniske udfordringer, der måtte vise sig at være forbundet hermed."*

Folketinget bør være opmærksom på, at den eneste mulige løsning højest sandsynligt vil være, at bankers annoncering for lån via disse medier vil blive lukket ned. Det vil være den eneste måde, hvorpå man reelt set kan undgå, at man ikke er i konflikt med totalforbuddet mod sammenblanding af reklamer for spil og lån.

Nedlukningen for disse markedsføringskanaler vil alt andet lige vil føre til dårligere priskonkurrence, effektivitet og bevægelighed på bank-markedet.

Vi kalder derfor igen på at der findes en anden løsning på denne udfordring, så det ikke begrænser markedsføringen af i øvrigt fuldt lovlige udlånsprodukter

F&L kalder på en ensartet behandling af kassekreditter og andre revolverende produkter

Vi gentog i brevet af 5. maj vores opfordring til en ensartet behandling af kassekreditter og andre revolverende produkter så som kontokortordninger og kreditkort i forhold til undtagelsen for omkostningsloftet.

Ministeren svarede for det første, at *"En bredere undtagelse fra omkostningsloftet vil åbne for øget omgængelsesmulighed, hvilket skal undgås."*

Det er på ingen måde nærmere konkretiseret, hvori denne omgængelsesmulighed skulle ligge. Og i øvrigt, hvorfor der så ikke skulle være samme risiko for omgængelse via en kassekredit i modsætning til andre kreditkort/kontokort.

Kreditkort og kontokort er omfattet af den indgående regulering i betalingsloven herunder om krav til licens. Der er således præcis samme regulering rundt om disse produkter som for en kassekredit med et tilknyttet dankort.

Ministeren svarede for det andet, at *"Kreditkort og andre revolverende produkter vil almindeligvis have en fastlagt tilbagebetalingsdato, hvor denne dato lægges til grund ved udregningen af omkostningsloftet."*

Det er en helt ny oplysning, som ikke tidligere har fremgået af lovarbejdet, at kreditkort og kontokort almindeligvis skulle have en fastlagt tilbagebetalingsdato.

Finans og Leasing har ikke været spurgt om vores medlemmer produkter til brug for ministerens svar.

Vi kan efter at have spurgt vores medlemmer oplyse, at alle de kreditkort og andre revolverende kreditter, som medlemmerne i dag står bag, alle er uden tidsbegrænsning.

Det er klart, at et udstedt fysisk kreditkort/kontokort ligesom et dankort, som normalt er knyttet til en kassekredit hos en lønkontoførende "hovedbankforbindelse", har påstemplet en udløbsdato. Men dette har jo alene betydning for en udskiftning af kortet af tekniske og sikkerhedsmæssige årsager. Det afspejler på ingen måde den underliggende kreditfacilitet, som blot løber videre.

Ministerens oplysning til brug for lovarbejdet er således ikke korrekt. Der er ingen forskel på kassekreditter og kreditkort/kontokort på dette punkt. Lovforslagets begrundelse for at undtage kassekreditter fra omkostningsloftet, fordi de er tidsbegrænsede, gør sig lige så vel gældende for kreditkort og kontokort. Der ses ingen argumenter for ikke at behandle disse produkter éns.

Når vi bruger en del energi på emnet skyldes det, at hvis ikke disse produkter undtages for omkostningsloftet, så vil det have følgende meget uheldige virkning for kunderne:

Når kunden på et tidspunkt igennem lang tids brug af kortet (afhængig af brugen) løbende har betalt omkostninger (typisk rente af det hævede beløb) der nærmer sig 100 pct. af beløbsmaksimum på kortet (fx 10.000 kr.), vil banken på grund af omkostningsloftet ikke længere kunne tage omkostninger for brugen af kortet/krediten. Banken vil derfor være nødsaget til at opsigte kreditfaciliteten og inddrage kortet. Det vil vel og mærke skulle ske i forhold til alle kunder, og uanset at kunden har en positiv betalingshistorik.

Kunden vil opleve det som helt uforståeligt, at hans/hendes kreditkort skal afleveres og den bagvedliggende kreditfacilitet pludselig skal indfries.

Det er vores klare opfattelse, at dette er en helt utilsigtet konsekvens af lovforslaget, og at det stiller såvel bankerne som deres kunder i en urimelig situation.

Endvidere giver det de banker, som er lønkontoførende og dermed kan udbyde et kassekreditprodukt, således som det er defineret i kreditaftaleloven, en urimelig og unødvendig konkurrencefordel.

Vi opfordrer derfor igen indtrængende til at lovforslaget ændres på dette punkt, således at alle revolverende produkter uden tidsbegrænsning - kassekredit, kreditkort og kontokort - behandles éns og udtages for omkostningsloftet.

Overgangsreglen

I vort brev af 5. maj stillede vi spørgsmål ved lovforslaget side 34, højre spalte, 4. afsnit fremgår følgende: *"En rente- og omkostningsfri kredit, der ved misligholdelse omdannes til en kredit, hvor der skal betales løbende rente og eventuelt oprettelsesgebyr er kun omfattet af forslaget til § 11 a om et [ordet "loft" mangler] over de årlige omkostninger i procent, hvis den oprindelige kreditaftale er indgået før lovens ikrafttræden."*

Ministeren svarede, at *"Hensigten med afsnittet er at beskrive, at hvis en rente- og omkostningsfri kredit ved misligholdelse efter 1. juli 2020 omdannes til en kredit, hvor der skal betales løbende rente og eventuelt oprettelsesgebyr, så vil hele aftalekomplekset blive omfattet af lovforslagets regler, selvom den oprindelige kreditaftale er indgået før 1. juli 2020."*

Såfremt der med ordene "omdannes" menes, at der indgås en helt ny kreditaftale efter 1. juli 2020 (ikrafttrædelse af lovforslaget), er vi enige. Rent sprogligt virker formuleringen "... er kun omfattet.. "

forvirrende, idet man får det indtryk, at det samme ikke gælder, hvis den oprindelige rente- og omkostningsfri kredit er indgået efter lovens ikrafttræden.

Hvis derimod den gratis kredit allerede fra starten af uanset undtagelsen i kreditaftaleloven for helt gratis lån er oprettet i henhold til kreditaftalelovens regler og indeholder bestemmelser om rente- og omkostninger ved misligholdelse af låneaftalen, er der ikke tale om nogen "omdannelse". I sådanne tilfælde læser vi lovforslaget således, at det alene har virkning for låneaftaler, der er indgået 1. juli 2020 og senere. Dette bør præciseres i bemærkningerne til overgangsbestemmelsen.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør

Finans og Leasing

Mobil 40382987

chb@finansogleasing.dk